

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

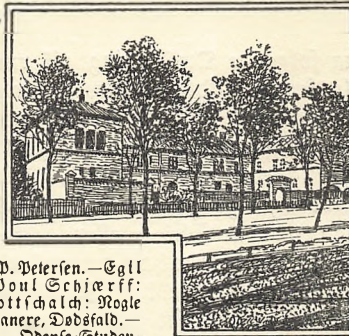
Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Odenseaner Samfundets Tidskrift

Indhold: Formod Jørgensen: Smaatræk om Rektor P. Petersen. — Egil Jens Valudan-Müller og hans Søns Digtning. — Chr. F. A. Gottschalch: Nogle Minder fra Skoletiden i Rektor Henriichsens Dage. — Gamle Odenseanere, Dødsfald. — Udnævnelser. — 50 Aars Studenter-Jubilæer. — 25 Aars Jubilæer. — Odense-Studenterne fra 1931. — Odenseaner-Samf. 8. Legat. — Generalforsk. — Klubfasten. — Medlemsl.

1931

Nr. 8.

November

Smaatræk om Rektor P. Petersen.

Af Forstander Formod Jørgensen, Høng.

Rektor Holbeck slutter sin smukke Skildring af Rektor P. Petersen i Tidskriftets Nr. 6 med at udtale sin Forvisning om, at „mange af hans gamle Elever kunde supplere, hvad her er meddelt, med andre lignende Træk.“ Da jeg lige fra min Skoletid i Odense har følt Trang til at afgive mit Vidnedsbyrd om gamle Rektor, fordi det var ret afvigende fra de fleste Kammeraters, vil jeg benytte denne Lejlighed dertil. Mit Bidrag til Rektors Eftermæle skal netop bestaa i Smaatræk om ham, selvoplevede eller meddelte af andre. Lærerne bedes undskylde, at jeg derved kommer til at nævne mig selv noget ofte.

Ingen af Rektors gamle Elever glemmer hans „saa højt forunderlige Stemme“. Han talte langsomt og tydeligt med en lys, sprød og let snøvle Tone; som Regel indledtes Ytringen med et kort Kramt. Alle Eleverne talte gerne og med mere eller mindre Held efter ham, naturligvis dog ikke i hans Paahør. Engang, nogle Aar før min Tid, skete dette alligevel, og der opstod en fuldkommen Eksteinst Situation, desværre med tragisk Udgang. Midt under en Gymnastiktime kom Rektor gaaende ned fra Klasseværelserne paa 1. Sal til sin Privatlejlighed i Stuen. Undervejs passerede han Trappen til Gaardspladsen og Gymnastiksalen og saa da til sin Forbavselse og Misbilligelse en Flok Drengene staa uden for Døren til Gymnastiksalen under forgæves Forsøg paa at aabne den. Rektor gik straks derved, og mens Drengene ærbødigt veg til Side, tog han i Døren; da han mærkede, at nogen indenfor holdt igen,

raabte han: „Lut op! Det er mig!“ Men da hørtes derinde fra med særdeles vellykket Efterligning af hans egen Røst: „Ja, vi ved godt, at det er dig.“ Da Rektor endelig fik Døren op, langede han i sin ikke uforklarlige Brede den formentlig skyldige saa vældig en Lussing, at vedkommendes Trommehinde sprang.

Jeg kom ind i Odense Katedralskoles 5. Klasse efter Sommerferien 1892. Vor Klasse havde Rektor til Lærer i Latin i de to følgende Aar. Det er rigtigt, hvad Generalmajor Krebs skriver i Tidskriftets Nr. 2, at Rektor dikterede Oversættelsen og ventede Diktatet nogenlunde ordret tilbage; men samtidig satte han Pris paa selvstændig og grundig Tilægnelse af Stoffet, i hvert Fald sprogligt set. Den historiske og litterære Forstaaelse lod han som Regel ude af Betragtning, vistnok fordi han paa regnede meget ringe Interesse herfor hos Discipulene. „Man skal sige en Dreng noget hundrede Gange, før han husker det.“ Lød hans tungsindige Erfaring. Mødte han desuagtet saadan Interesse, kunde han gøre rørende Forsøg paa at tilfredsstille denne. Engang vilde han saaledes give min Broders Klasse — det var i 1894—96 — en Forestilling om, hvordan den medicinske Venus saa ud. „Hun staar saadan,“ sagde han og anbragte sin magre, forklædte Mandsskikkelse i den berømte Statues kokette Stilling.

Denne Naivitet betød dog ingenlunde, at han savnede komisk Sans og Slagferdighed. Engang i en Ekstemporaltime kunde jeg ikke finde ud af det oplæste Stykke og oversatte famlende og nølende. Pludselig gik Meningen op for mig, og jeg udbød: „Nej, Sludder!“ „Ja, det var Sludder, men du behøver ikke at sige det,“ lød det omgaaende Svar fra Katederet.

Rektor havde den ejendommelige Skik, at han hver Maaned efter Karaktergivning og den der-

paa følgende Omflytning gik rundt i de lavere Klasser og kaldte de Elever, der efter hans Formening havde gjort sig fortjent dertil, ud paa Gangen, foreholdt dem deres Fejl og lod Straffen følge i Form af Lusfinger. Og han slog en proper Næve og lige godt med begge Hænder. Bistnok var det denne Skik — eller Ufisk — der mere end noget andet gjorde ham upopulær blandt de yngre Elever. De kendte ham jo næsten kun fra disse Dyrtrin; thi bortset fra, at han i 4. Klasse gennemgik Oldtidens Historie efter Thriges Lærebog,^{*)} underviste han kun i 5. og 6. Klasse, fiskevis i Latin og Græsk. Og naar de smaa kom op i de øverste Klasser, hvor denne Kettingang faldt bort, og de fik Rektor til Lærer, var Forholdet allerede ødelagt.

Engang før min Tid var en Elev kaldt ud paa Gangen til Eksekution. Rektor fremsatte sine Klagepunkter: „Lærerne er misfornøjede med dig; Overlærer Johnsen klager over dig.“ Nu var der paa den Tid paa Skolen to Overlærere ved Navn Johnsen (jfr. Billedet i Tidsskriftets Nr. 6). Den paagældende, ikke uopfindsomme Elev fandt da Anledning til at gribe ind med et interesseret „Undskyld! Hvilken Overlærer Johnsen?“ Rektor lod sig dog ikke forbløffe, men svarede: „Na, forresten dem begge to,“ idet samtidig først en Højrehaands- og umiddelbart derefter en Venstrehaandslusning afsluttede Perioden.

Holbeek nævner Rektors „straalende Vid“ i Selstabslivet. Jeg har aldrig haft Lejlighed til at iagttage ham der, men kan dog af Dmtale anføre et Par Eksempler, om ikke paa straalende Vid, saa paa elstverdig Munterhed. Engang ved et Konfirmationselskab sammenlignede en Vordtaler Konfirmandinden med en Perle. Rektor havde Fruen til Vords og indstød da smilende til hende: „Ja, saa maa De jo være Perlemoder.“

I en versificeret Festsale ved et Skolebal havde Rektor sagt, at et eller andet var kommet til hans Rundskab gennem en Dame, som han dog ikke vilde navngive. Og saa fortsatte han:

„Det kan nu ogsaa være det samme,
om det var en Frøken eller Madamme;
men det vil jeg dog forudstikke,
at Tante Laura var det ikke.“

^{*)} Om denne Historieundervisning kunde med Rette bruges Ordet „Bogterperi“. Under Overhøringen forlangte Rektor i den Grad Bogen i Ord igen, at han kunde sige: „Der staar endnu et Adjektiv.“ Og hans eneste Dpfordring til mere selvstændig Dpfattelse var det staaende Spørgsmaal i Anledning af en ny Bop eller ændret Samfundsskik: „Var de nu glade ved dette her?“

Rektor var ualmindelig præcis og samvittighedsfuld; han hørte til de faa Lærere, der aldrig spildte et Minut af Skoletiden. Havde vi gennemgaaet Versionerne, blev Ekstemporalløggerne hentet, hvis der da var Spor af Rimelighed derfor. Men en Gang var der ikke mere end et Par Minutter tilbage. Tiden skulde imidlertid udnyttes paa forsvarlig Maade. Rektor slog et lille Slag hen over Gulvet, fremtede og sagde saa: „En kendt Skolemand har engang sagt, at for at kunne eks-temporere maa man kende Halvparten og kunne gætte sig til den anden Halvpart.“ Et nyt Kramt, et lille Glimt bag Brillerne, og saa fortsatte han: „Det var forresten den Peder Hjort, som har strevet den Grammatik, der nu hedder Kapers.“

Trods alle Rektors selv for mine unge Djne meget synlige Mangler som Pædagog bevirkede denne Samvittighedsfuldhed og i det hele taget hans moraliske Habitus, at jeg afgjort satte ham øverst blandt de af Skolens Lærere, jeg kom i Forhold til. Og da jeg tilmed fandt, at nogle af hans Kolleger var illoyale mod ham, og at de fleste af mine Kammerater bedømte ham uretfærdigt, tog jeg saa meget stærkere hans Parti.

Min Klasse bestod af tyve, som Helhed dygtige Elever. Der faldt da ogsaa til Studentereksamen tre Udmærkelser, og vi andre fik paa faa Undtagelser nær Første Karakter. Og Livet har senere hen saa nogenlunde stadfæstet Skolens Dom. Men — samtidig var det en meget urolig Klasse. Som 4. Klasse, altsaa før jeg kom ind, havde den været helt uregerlig. Det gik saa vidt, at Rektor over for Klassens mest forhærdede Elev engang fortvivlet udbød: „Jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre ved dig, L., og din Fader ved det heller ikke.“ Ganske vist gik denne L. og et Par ligesindede ud af Klassen, da den rykkede op og blev 5. Klasse; men den oppositionelle Holdning blev bevaret, og skønt Flertallet af Eleverne var fredelige Personer, afgav det ubrødelige Sammenhold tilstrækkeligt Skærmbrot for de Urostiftere, der var tilbage.

Rektor forstod godt Sammenhængen; hans egen Skolegang i Sorø og over fyrrethve Lars Lærergerning (dengang) havde jo givet Forundskaber. Engang — det var ikke i vor Klasse — søgte han forgæves Underretning hos Dufsen om Dphavsmanden til en Forseelse mod Skolens Orden. Dufsen kendte intet dertil, men Rektor sukede: „Det er naturligvis Løgn! Jeg har jo ogsaa gaaet i Skole.“

Naar imidlertid i selve 6. Klasse Skolebordenes Plader reves løse, Ildrager og Ildtang brækkedes

i Stykker, hvorefter Stumperne i Frikvarteret (6. Klasse havde den Forret at maatte tilbringe Frikvartererne i Klasseværelset) glødedes i Kaffelovnen og saa joges ind i den hvidmalede Dør under ivrig Diskussion om, hvem der kunde naa dybest, naar Bægfort og Oliemalerier af gamle Legatstiftere forsynedes med Stjernetaager af Blækflatter (til en ringe Undskyldning tjener, at vi var sidste Hold Dimittender fra den gamle Latinskole, det nuværende Posthus) — saa maatte Rektor jo optage Kampen.

Først blev Klassen beordret ned i Skolegaarden i Frikvartererne for fjorten Dage, og da det ikke hjalp, mistede den sin ovennævnte Forret for Resten af Skoleaaret. Saa blev Skoleforeningen „Mimer“s Møder i vort Klasseværelse forbudt, hvilket ikke var ufortjent: Lørdagsternerne genlød Skolen og Kvarteret deromkring af Indianerhul og vældige Brag. Og til sidst tabte Rektor Besindelsen; gentagne Gange tildelte han for ubetydelige Forseelser en Elev Kusfinger midt i Tzimen, sidste Gang ikke mindre end syv Kusfinger i Træk.

Efter endt Skole den Dag afholdtes en stormende Generalforsamling paa et rummeligt Elevværelse; men midt under Forhandlingen indløb det affvalende Budskab, at den forurettede Kammerat havde været hos Rektor og bedt om Forladelse. Han havde sagtens overvejet den Kendsgerning, at Rektor var Eksaminator i Latin og Censor i Græsk ved den forestaaende Studentereksamen og altsaa havde afgørende Indflydelse paa fem af de fjorten Karakterer, hvorfor et maergt Forlig var bedre end en fed Procces.

Klassens Modstød indskrænkedes saa til, at vi efter endt Eksamen ikke forærede Rektor vort Billede, hvad der ellers var Skik. (Senere har jeg ved et Besøg paa den nye Latinstoles Lærerværelse dog fundet vort Billede mellem de mange andre. Det er altsaa blevet fremstaaet ad anden Vej.) Til Gengæld blev vi ikke paa Dimissionsdagen budt ned i Rektors Privatlejlighed paa det obligate Glas Vin. Saa vidt jeg husker, fik dog „indtrufne Omstændigheder“ Skylden herfor.

Jeg har mine Grunde til at tro, at Rektor anede min Indstilling over for ham under disse Stridigheder. Men heldigvis behandlede han mig ganske som de andre. Ja, da der engang frembød sig en Lejlighed, hvor han naturligt kunde have lagt lidt ekstra Velvilje for Dagen, gjorde han nærmest det modsatte.

I Sommeren 1893 havde min to Aar yngre

Broder Johannes søgt Optagelse i Katedralskolens 4. Klasse. Ved Optagelsesprøven klarede han sig ikke straalende. Saaledes gik det galt den Formiddag, han var oppe i Latin. Efter Prøven mødte Rektor mig paa Trappen. Han standsede og sagde: „Det gik ikke godt for din Broder i Latin i Dag.“ Jeg søgte at undskyldte ham med, at han havde troet at skulle op i Geografi om Formiddagen og først om Eftermiddagen i Latin. „Ja, men man lærer ikke sin Latin paa en halv Dag. Han sagde saadan noget som volo — volere.“ Da jeg indrømmede, at Broder vistnok var blevet mangelfuldt forberedt i det Fag, afsluttede Rektor Forhandlingen med de Ord: „Ja, du kunde heller ikke noget, da du kom her.“ Broder blev imidlertid optaget, og efter et halvt Aars Forløb var han Nr. 2 i Klassen og vandt med Tiden Rektors Velvilje i ikke ringe Grad.

En Søndag Eftermiddag i Forsommeren 1894 havde vi to Brødre paa en Spaferetur bovet os inden for Porten til den nye Latinstoles Gaardsplads og stod netop og betragtede det endnu ikke fuldførte Bygningskompleks, da Rektor kom ind ad Porten bag os. Da han saa os, strammedes hans Træk, og han sagde kort og afvisende: „Hvad vil I her?“ og gik videre hen imod Bygningen, mens vi luftede ud paa Gaden.

Han havde meget svært ved at stige ned fra Olympen. Kanste frygtede han, belært af sorgelig Erfaring, at komme sine Elever paa for nært Hold. I hvert Fald havde han ikke høje Tanker om Varmegraden af Elevens Følelser over for Lærere. Af døde Sanginspektør Nebelong var engang i Odense paa Inspektion. Under Middagen talte han med Rektor om Jastraus bristende Evne til at faa et ordentligt Resultat ud af Sangundervisningen. Nebelong ytrede da, at Jastrau dog vist i hvert Fald være afholdt af Eleverne. Rektor smilte bittert og spurgte: „Kender De en afholdt Lærer?“

Hvad der dog især vandt mit Hjerte for Rektor, var imidlertid noget, som intet havde med Skolen at gøre. Jeg var i Odenseaarene en forholdsvist flittig Læser i Skolens Bibliotek. En stærk Teaterinteresse, næret ved lejlighedsvis Besøg i det gamle, hyggelige Teater, hvor i de Aar August Rasmussens Selskab spillede, fik mig til at læse P. Hansens Teaterhistorie og Fru Heibergs „Et Liv, genoplevet i Grindringen.“ Nu blev hun mit Sværmeri. Og saa skete det, at Rektor blev syg og en Tid ikke kunde bestride sine Timer. Under hans paafølgende Reconvalescens fik vi i nogle Dage Undervisning nede i hans Arbejdsværelse.

Dg der saa jeg paa Bæggen over Sofaen som Centrum i et Billedgalleri af Gulbalbertidens Stormænd et Billede, det største af dem alle, af selveste Johanne Luise. Dg den attenaarige Ungling anede med varm Sympati et Ungdomsværmeri for den store Skuespillerinde hos den gamle, stive Rektor. Han var jo blevet Student omtrent samtidigt med, at jublende Studenter havde spændt Hestene fra hendes Vogn efter Dpførelsen af „Dina“ og trukket hende hjem gennem Københavns Gader. Dg det var for mig, som om en Afglans af hine gyldne Tider lagde sig over gamle Rektor.

Sidste Gang saa jeg ham som Censor, da jeg i Januar 1901 var oppe til Skoleembedsksammen i Latin. Mine skriftlige Dpgaver var ikke lykkes for godt. Ved den mundtlige Prøve kom jeg op i en Dde af Horats, og jeg gengav halvt slob, halvt taknemlig Rektors gamle Dversættelse; der stod bl. a. noget om „det fra Fædrene arvede Saltkar“; den Bending huskede jeg særligt tydeligt. Jeg klarede mig helt pænt, men bumrede dog lidt i Analysen. Censoreringen varede usædvanligt længe, før jeg fik mine to mg'er. Jeg tror bestemt, at Rektor under Forhandlingerne har sagt noget som: „Ja, han kunde ikke meget Latin, da han kom til Ddense.“ Dg saa kom han hen og lykønskede mig til Resultatet, kort og knapt, men dog med skjult Belsvilje, syntes jeg.

Tre Aar efter læste jeg i Aviserne om gamle Rektors Død.

„Hellig er vor Ungdoms Lyst.“

7. Juli i Aar samledes fire gamle Ddensfestudenter, hvoraf de tre er trofaste Medlemmer af Ddenseaner-Samfundet, i mit Hjem for at mindes 25-Aaret for hin Lørdag den 7. Juli 1906, da Rektor Frode Gierling sendte os ud i Livet som unge, danske Studenter. Aftenen begyndte og endte med Affyngelsen af Jens Paludan-Müllers „Hellig er vor Ungdoms Lyst“ til Konrabin Kreuzers skønne Melodi, og nu som ved Dimissionsfesten 25 Aar før — og som isøvrigt ved enhver Lejlighed, hvor disse Toner lyder, — greb den os Jubilarer stærkt; den er alle Ddensfestudenteres specielle Nationalsang. Det slog mig da ved denne Lejlighed, at vor Biden om denne vor Nationalsangs Forhistorie er altfor ringe og, at enhver Dplysning om den maa være af Interesse for Ddenseaner-Samfundet, hvis Tidsskrift kun en Gang for flere

Aar siden (August 1927) har haft en ret lakonisk Notits om denne Sag.

Imidlertid holdes vore Translokationsfange som bekendt højt i Vre ogsaa ved en anden, udmærket Skole, Sorø Akademi, hvorfra de 1844 blev overførte til Ddense Katedralskole. I Sorøner-Bladet af November 1930 har Adjunkt Poul Schjærff skrevet en fortræffelig Artikel: „Jens Paludan-Müller og hans Sorø-Digtning“, som nu skal gengives her, idet dog med Forfatterens Tilladelse er udeladt et og andet af kun rent lokal Sorøinteresse.

Jens Paludan-Müller fødtes i Kerteminde 8. Februar 1813 og blev Student fra Ddense 1831. Ved Ddenseaner-Samfundets Møde 5. Maj i Aar understregede Hr. Skolebestyrer H. T. Pphyfant med Rette stærkt Brodrene Caspar, Frederik og Jens Paludan-Müllers fynske Herkomst og odenseanske Ungdomsbaar, og det er en smuk Tanke, at Ddensfestudenten Adjunkt J. Paludan-Müller ved Sorø Akademi som moden Mand sendte sin for Akademiet digtede Translokationsfang hjem til sin Ungdoms Skole. Da han døde som 86-aarig Provst, havde hans Digt i over et halvt Aarhundrede lydt ved alle foranstø og odenseanske Translokationer, og den Dag i Dag betyder „Hellig er vor Ungdoms Lyst“ et dyrebart Minde for hver af os, der er udgaaet fra de to store Skoler, og et Venstabsbaand mellem Sorø Akademi og Ddense Katedralskole.

Derefter har Adjunkt Poul Schjærff Ordet.

Egil Dithmer.

Jens Paludan-Müller og hans Sorø-Digtning.

Enhver Sorøner kender og elsker de to Sange, der hvert Aar ved Translokationen med lige stor Begejstring istemmes af gamle som af unge: Carlsten Hauchs: „Jeg ved et Sted, som jeg har elsket længe“, vel det skønneste Sorø-Digt, der eksisterer, Stedets Poesi og Skolelivets Aand i klassisk ren Fortætning, og Jens Paludan-Müllers „Hellig er vor Ungdoms Lyst“, en alvorlig, men frejdig Karakteristik af ideel og vaagen Ungdom. Saavel Indhold som Melodi er i disse to Digte smeltet sammen til en egen stemningsbærende Enhed, og naar man efter Aars Forløb sætter sig hen og nynner de kendte Sange, staar Translokationsdagen med al dens festlige Glans for Mindet. Jeg ser for mig den fyldte Festsal:

paa de reserverede Pladser Lærerne i Højtidsdragt; gennem Salen gaar en forventningsfuld Mumlen af de mange Dreng, der ene venter paa det forløsende Farvel for at styrte ud til Sommerferiens Glæder. Der var i min Skoletid Fest over Translokationsdagen.

Men det er nu ikke for at fortabe mig i Minderne, at jeg har grebet Pennen; Hensigten med disse Linier er at meddele nogle Smaabemærkninger om Paludan=Müllers foranstf Digtning og især om hans Translokationsfang.

Jens Paludan=Müller (1813—1899), der var en Broder til Adam Homo's Digter, blev, efter i Juli 1837 at have afsluvert den teologiske Embedseksamen, den 21. Oktober samme Aar konstitueret som Lærer ved Sorø Akademis Skole, hvor han 1840 blev Adjunkt. 1847 forlod han Sorø for at gaa over i gejstlig Virksomhed; han blev som Præst og som Mennefe i lige Grad æret og anset.

At være Adjunkt var dengang som nu en Virksomhed, der i høj Grad maa indebære sin Løn i sig selv; ogsaa Paludan=Müller levede i smaa Kaar.

I Følge Folketællingen den 1. Februar 1845 (den for 1840 mangler for Sorø's Bedkommende) boede Adjunkt Paludan=Müller i Realgaden 93 b sammen med Hustru og to Børn samt en Plejesøn, to Akademidisciple og Tjenestehende. Men var Pengene smaa, har Familiens Liv sikkert til Gengæld i aandelig Henseende været rigt og udviklende; foruden Kollegerne havde den som Benner især Digteren B. S. Ingemann, Direktør G. H. Waage og Pedersborgpræsten P. Chr. Kirkegaard, der senere som Biskop i Aalborg blev Paludan=Müllers øverste Foresatte. Samværet med den levende Ungdom og Vandringer i den skønne Natur holdt ham frisk; Stedet som Helhed virkede inspirerende paa hans livfulde Aand; han gav sig med Liv og Lyst hen i Soranerlivet, arrangerede æstetiske Festsigheder og skrev Digte. For Paludan=Müller havde, hvad der ikke er uforklarligt, naar man ser hen til den Slægt, han tilhørte, en smuk poetisk Aare, og som trofast Soraner besang han Bennerne og de unge foranstf Kammerater; af hans Digte har en halv Snes Sorø som Baggrund.

Kent og skønt i al sin Enkelthed er Mindediget fra 1842 over Direktør G. H. Waage, og stærkt knyttet til Ingemann tolkede Adjunkt Paludan=Müller baade ved den gamle Digters Sølvbrillup i 1847 og ved 70-Aars Dagen 1859 sine egne og Elevernes Følelser skønt og inderligt. Selv

da Paludan=Müller ikke mere levede i Sorø, bevarede han sit foranstf Sind. I nogle til min Raadighed stillede Optegnelser fortæller især rigt Fru Sophie Haar, f. Paludan=Müller, om et Besøg hos Fru Ingemann, hvoraf følgende har Interesse: „En Gang vi vare i Kiunge, tog Mor os med til Fru Ingemann. Vi kom først ind i Dagligstuen med de dybe Binduer; der var hverken der eller i de andre Værelser nogen Gardiner. Alle Bæggene, Dørene og hvor der var den mindste Plet, var behængte med Fru Ingemanns Malerier, og vi gjenfendte flere af dem, som Mor havde fortalt om, blandt andet Skibet paa Genesaret Sø, hvor Herren laa og sov i Stavn. En Matros, der saa det, blev betaget af at se den bibelske Fortælling gengivet i, som han vel mente, de skønneste Farver, men da Ingemann spurgte ham, om Sejlene var rigtig anbragte, erklærede han, at Skibet absolut var gaaet tilbunds, havde de været højst saaledes; denne Rendsgerning generede dog slet ikke Matrosens umiddelbare Glæde over Maleriet eller afficerede Fru Ingemann det ringeste. Slige Realiteter vare hende komplet ligegyldige, som da Thorvaldsen engang, da han fik forevist hendes Atelier, hvor han længe stod tavst overfor et Lærred paa Staffellet, der fremviste en alt andet end klassisk tegnet Skikkelse, omsider tog et Stykke Kridt og tegnede andre Omrids uden om den; men da han var vel fra Byen, viste Fru Ingemann ganske rolig Stregerne ud og sagde: „Ja, saadan mente Thorvaldsen det, men jeg mener nu noget andet.“ Derefter skildrede Fru Ingemann, der var helt klædt i sort og som i sit Atelier foreviste forskellige af sine Billeder. Og der fortsættes: „Kunsthistorikeren Høyen sagde engang til Moder: „Fru Ingemann maa komme lidt i Helvede for alle sine Maleriers Skyld.“ —

Øverst blandt Paludan=Müllers Sorø-Digte staar „Hellig er vor Ungdoms Lyst“, der er blevet til i Sorø-Tiden, uden at dog det nøjagtige Tidspunkt kan paavises. Alvorligt, men med en lys Tillid fremhæver han her Ungdomsaarene som Modningens Tid, belyst af Haabet og Tiliden. Smukt er Billedet af en Ungdom i Udvikling:

Bryttet sølves Aar for Aar
rigere af Livets Toner.

Men isørigt er der paa dette Sted ingen Grund til at gaa nærmere ind paa Digtet, der har glædet og opbygget Slægtled efter Slægtled. At det har faaet sin selvskrevne Plads i alle foranstf Anto-

logier, er en Selvfølge; saa meget mere mærkeligt maa det synes, at det ikke findes i det Udvalg af Paludan=Müllers Digte, der, udgivet af Familien, udkom efter hans Død. Hvorfor er dette Tilfældet? Jeg tror at kunne give en Forklaring.

Den tykke Digter Ludwig Uhland skrev i sin Ungdom et lyrisk Digt „Gesang der Jünglinge“, som jeg engang i andet Djemed tilfældigvis stødte paa og hvis Begyndelseslinje:

Heilig ist die Jugendzeit

straks var mig paafaldende ved at minde stærkt om „Heilig er vor Ungdoms Lyft“. Uhlands Digt er opbygget paa følgende Maade: Efter en Indledningsstrofe, hvis Motiv angives i den nys citerede Begyndelseslinje, lader Digteren Unglingene i tre Strofer lovsprise henholdsvis Foraaret, Vinen og „das holde Mäddchen“, hvorpaa Slutningsstrofen sammenfatter de nævnte Elementer som det, der skal styrke Ungdommen og være den hellig. Den næstsidste Linje i alle Digtets Strofer undtagen den første betoner Ordet heilig: Heilig ist die Frühlingszeit — Heilig ist der Rebensaft — Heilig soll das Mädchen sein — Heilig sein sie allzumal, som derved faar Hovedvægten i hele Digtet. Digtet er skrevet i Aaret 1805 og vist første Gang trykt i Max von Schenkendorfs Musenalmanach für das Jahr 1807, altsaa en rum Tid før Paludan=Müllers, og har sikkert været kendt og sunget i akademiske Kredse, som dengang besad et Kendskab til thyt Digtning, der desværre ikke findes hos Nutidens teknisk prægede Ungdom. Der er derfor kronologisk ikke noget i Vejen for, at Paludan=Müller kan have kendt Uhlands Sang, og jeg mener at kunne vise, at han tillige har benyttet den.

Ligheden i Begyndelseslinjen er alt anført; dertil kommer Benyttelsen af de næstsidste Linjer i Stroferne hos Uhland; heilig er hos Paludan=Müller blevet til: liflig, og da den soranske Adjunkt efter Sagens Natur ikke godt i et alvorligt Digt til Ungdommen kan henvide denne til at lade sig opbygge ved „Rebensaft“ eller „das holde Mäddchen“, har Paludan=Müller fra Uhland kun optaget Tanken om Ungdomstiden, dels som en hellig Indvielses Tid, dels som en Baar og derved stabt sin Dmtevædsline: Liflig er vor Ungdoms Baar, der afrunder og afflutter hver af Digtets Strofer og som et Ledemotiv (idet det tillige findes i hver Strofes 7. Vers) drager sig gennem Sangen.

Endelig kan der paapeges et Par enkelte Ud-

tryk, der fra Uhland i Dmskrivning er gaaet over hos Paludan=Müller; naar det hos Uhland hedder:

edler Geist des Ernstes soll
sich in Jünglingsseelen senken,

bliver det, mere danst og mindre højtidsfuldt, til:

bag det muntre, lette Brnst
spire Aandens rige Tanker.

Og Uhlands

eine Welt voll Fruchtbarkeit
wird aus dieser Blüte brechen

omsattes til:

Brystet syldes Aar for Aar
rigere af Livets Toner.

Jeg mener derfor, at Paludan=Müller baade har kendt og i Hovedtræk benyttet Uhlands Digt, men naturligvis kun har anvendt, hvad han havde Brug for, det lige paaviste.

Heraf forklares det sandsynligvis, at Digtet ikke er optaget i den efter hans Død udgivne Samling. Paludan=Müller, der om Poesi har sagt disse Ord: „Poesi kommer af det græske Ord poiein, der betyder at skabe, at gjøre,“ har vel følt, at hans Digt ikke er stabt, men delvis omplantet efter en fremmed Original, og han har derfor med sin strenge Selvkritik set bort fra at optage det i en mulig Samling af egne Digte. Et Held er det da, at Soranerne har taget hans Digt til sig og ved stadig at benytte det paa Translokationsdagen bevaret det fra Forglemmelse; thi selv om der kan paavises et Forbillede, er det ikke desto mindre en sand Digters originale Bærk, som Soranerne i hvert Fald aldrig vil stille sig af med. Det har sin Værdi i sig selv, og denne bliver ikke ringere, fordi Uhland ogsaa har skrevet om Ungdommen.

Den Melodi, der i Sorø benyttes til Sangen, er komponeret af Tyskeren Konradin Kreutzer (1780—1844), og naar der allerede ad indholdsmaessig Vej kan paavises Slægtskab mellem det tykke og det danske Digt, fastslaaes dette Slægtskab yderligere ved, at Kreutzers Melodi netop er skrevet til Uhlands Digt „Heilig ist die Jugendzeit“. Derved forklares tillige Ensartetheden i Versform hos Uhland og Paludan=Müller; hos sidstnævnte har Strofen dog 9 Linjer mod Uhlands 8, men dette har sin Aarsag i, at Paludan=Müller netop for at følge Melodien har gentaget Linjen: „Liflig er vor Ungdoms Baar“.

Ikke alene i Sorø, men ogsaa ved Odense Ka-

thedralsskole har Paludan-Müllers Sang vundet Børgerrøt. Ved Translokationen dér affynges baade den og „Concinamus, o sodales“, og de samme to Sange lyder ved Denseaner-Samfundets Møder. Spørger man, hvorledes dette er gaaet til, er Svaret let at give. I Aaret 1843 fik Ddense Kathedralsskole som Rektor N. J. F. Henrichsen (1800—1871), der siden 1830 havde været Lektor i Latin ved Sorø Akademi; Henrichsen har altsaa været Paludan-Müllers Kollega i Sorø og har herfra ført de to Sange med sig til Ddense; da det var 1843, at Henrichsen kom til Ddense, og 1837 er Aaret for Paludan-Müllers Ansættelse i Sorø, er „Hellig er vor Ungdoms Lyst“ vel skrevet indenfor dette Tidrum.

Det er vist hidtil ikke kendt, at Paludan-Müllers Digt med tilhørende Melodi atter har inspireret Digteren Henrik Hertz til en „Sang for Ddense lærde Skole“; Melodien (Heilig ist o. s. v.) angives udtrykkeligt over Digtet, der begynder saaledes:

Hellig være for vor Sjæl,
hellig i vor Tanke prentet
Ordet, der fra Sandheds Væld,
for at styrke os, blev hentet.

Det gentagne „hellig“ fornægter ikke sin Oprindelse. Dette Digt skriver sig rimeligvis fra 1843; i Følge Listen over Hertz' Arbejder har han i dette Aar skrevet to Sange ved Rektor Henrichsens Indsættelse i Ddense; vi har her sikkert den ene af disse; den anden kender jeg ikke noget til.

Der opstaar da det Spørgsmaal: hvorledes har Henrik Hertz faaet Forbindelse med Ddense Kathedralsskole? Dgfsaa paa dette Punkt er jeg i Stand til at give en Dplysning: Hertz var fra sin Ungdom en daglig Gæst hos sin Slægtning, Grosferer M. L. Nathanson, hvis Familie Eckersberg har malet saa fornøjeligt paa sit bekendte Billede (nu i Statens Museum for Kunst). Han var en Tid lang stærkt forelsket i en af Døtrene, Hanna, der senere ægtede en velhavende Galanterihandler. Heldigere var den senere Rektor Henrichsen, Nathansons Søster søn; han blev 1829 gift med en anden af Husets Døtre, Emma; Hertz har saaledes været vel kendt med Henrichsen, hvorfor det er let forstaaeligt, at han baade 1831 har skrevet et smukt Mindebild over Emma Henrichsen og 1843 Digtene til Ddense Skole. Rektor Henrichsen hjemførte forøvrigt 1834 atter en af Nathansons Døtre, Lovise, som sin Brud. Først en Del Aar senere blomstrede Lykken for den stakkels Hertz, der i 1823 saa sin Kærlighed til Hanna lide Skib-

brud og i 1832 uhykkeligt sværmede for Fru Heiberg; 1849 blev den 52-aarige Digter forlovet med Louise von Halle, Nathansons Datterdatter! Ikke uden Grund anførte Hertz i sin Dagbog Goethes Ord: „Was man in der Jugend wünscht, hat man im Alter die Fülle“. Nu var han naaet i Havn.

Paludan-Müllers Digt har saaledes vist sig at føre vidt ud: dets Udspring er en tyk „Lied“, dets Estervirkning et Digt af Hertz; men i Midten tronet det selv som en Juvel, æret i lige Grad af vækøende Slægter i Sorø og i Ddense.

Poul Schjærff.

Nogle Minder fra Skoletiden i Rektor Henrichsens Dage.

Meddelte af Apotheker Chr. F. A. Gottschalch.

Den 23. August 1866 stillede jeg som optaget i Ddense Latinskoles 2. Fællesklasse A; da jeg altid hjemme havde læst privat, var jeg saameget mere optaget af i 12 Aars Alderen at være kommet i en stor Skole! I de Aar, jeg var i Skolen, boede jeg hele Tiden hos Adjunkt Faber, hvem jeg altid mindes med Taknemmelighed for den Godhed og Hjælpsomhed, han altid har udvist imod mig. Som Lærer i Skolen har jeg aldrig haft ham. — Faber boede i en stor Leilighed i en Gaard paa Hjørnet af Frederiksgade og Aaen, den kaldtes dengang altid Sukkergaard, der havde nemlig i fordums Dage været et Sukkerlager, der eiebes af hans Svigerfader, Grosferer E. V. Muus. Da Leiligheden var paa første Sal, var der fra den en særligt smuk Udsigt over Frederiksbro og Aaen imod St. Knuds Kirke, den mindes jeg altid med Glæde! Fællesklassen var delt i 2 Afdelinger A og B, de havde Fællesundervisning i flere Fag: Regning — Tegning — Dansk! Naar vi var samlede, var det som oftest i 7. Klasse's Lokale. — Ved en saadan Leilighed hændte det, at vor Lærer var stærkt forsinnet. Der blev da lukket op til 6. Klasse, hvor Overlærer Sids havde Time; særligt da det var ham, blev der lavet et syndigt Spektakel. Efter et Par forgæves Formaning tabte Sids Taalmodigheden, han foer ind i vor Klasse, de der var ham nærmest, den Overste paa de 4 Bænke, modtog en forsvarelige én over Nakken; Dukken blev sat ud paa

Gulvet for at holde Orden. Da B altid sad foran A, modtog jeg der sad øverst paa 4. Bænk den første over Mafften. Paa den farlige Post havde jeg selvfølgelig siddet stille, det var dem der sad paa de sikre Pladser der lavede Spektaklerne. Denne Scene maa have virket, thi den gjentog sig ikke mere. — Men jeg husker tydeligt, at jeg særlig i Begyndelsen ikke turde sætte mig paa min Plads, førend vor Lærer var kommet. — Vi havde den Gang en Lærer Hansen, Lærer ved Lahns Stiftelse i Nedergade, bekendt som Udgiiver af flere Regneböger. — Det var muligvis et Regnestykke, som jeg ikke har kunnet regne rigtigt! Jeg blev kaldt op til Tavlen for at faa klaret Begreberne; imedens jeg gif den ret lange Bei derop, sagde Lærer Hansen uafbrudt: „Kom du herop du lille Kjerte, Kjerte, Kjertemindemand,“ jeg havde nemlig mit Hjem der, hvor min Fader var Distrikslæge. Jeg var dydig indigneret og mine Kammerater tog sig naturligvis et stille Grin af mig. I Fællesklassen havde vi Historie og Geografi med Adjunkt Hastrup, han gjorde et ubehageligt Indtryk, men da hans Fag var mine Hovedfag, generede han aldrig mig. — Uagtet han paa det Tidspunkt var velhavende, gif han altid tarveligt klædt. Han brugte den Gang langskaftede Støvler, og naar han ret ofte ikke havde faaet Venklæderne helt ned, kom de stærkt medtagne Kapper tilsynne. I Fællesklassen havde vi Fransk og Tysk med Adjunkterne Droberg og Haugsted. — I 1867 blev jeg opflyttet i 3. studerende Klasse, af de 11 i Klassen blev kun én Student ved regelmæssig Gjennemgang igjennem Klasserne, 2 Aaret efter dog væsentlig paa Grund af deres Ungdom, Resten forlod Klasserne af forskellige Grunde i Aarenes Løb. — Men Studenterexamen var jo dengang betydelig vanskeligere at tage end den senere er bleven. — I de studerende Klasser havde jeg Fransk med Overlærer Sick. — Det første Indtryk han modtog af Disciplene bibeholdt han som oftest; naar det første Bidnesbyrd var skrevet, lød de efterfølgende ret ofte „jeg kan henholde mig til min foregaaende Udtalelse“. — Disciplene var ikke særlig opmærksomme i hans Timer, men han maa selv have haft en Følelse deraf, thi jeg har ret ofte hørt ham pludselig sige „tag lidt videre lille —.“ Naar saa den Paagældende ikke vidste hvor vi var, sagde Sick: „kom lidt nærmere“, og naar den onde Samvittighed drev Haanden i Veiret, blev der gjerne sagt: „Hænderne ned det er den første Vetingelse“ og saa vankede der gjerne et mere eller mindre haardt Dask. — I

Latin havde vi den senere Overlærer Johnsen kaldet Gøbbelris, fordi han havde vikarieret for Overlærer Sick (Gøbbe), imedens han var Rigsdagsmand! Han var en behagelig Lærer, næsten altfor god. — Jeg har ogsaa hørt flere af de Disciple, som kom op i 3. studerende Klasse i 1866, udtalte deres Glæde over at være bleven frie for Silberberg, der jo ogsaa har været en fuldstændig Modsatning til Johnsen. — Silberberg var nemlig død i Sommerferien. — I hele min Skoletid havde jeg Botanik og Naturhistorie med Overlærer Strøm, han var streng og hidsig, men han var ikke uretfærdig. Der var No i hans Timer. — Jeg syntes egentlig ganske godt om ham, det havde maaske noget sin Grund i, at da han var gift med en Søster til Faber, har jeg flere Gange sammen med Fabers Vørn været i hans Hjem, han boede i en hyggelig Villa yderst ude i Kongensgade. — Jeg erindrer, at et ret vanskeligt Spørgsmaal en Gang skulde besvares; der blev paa Forhaand sagt, at den der svarede galt fik en Lusning. — En Enkelt svarede uden at vide rigtig Betsed og undgik ikke sin Skæbne, jeg med flere andre der ikke var rigtig sikre taug klogelig stille, Strøm passerede forbi med en Knurren, saa var der endelig en, som besvarede Spørgsmaalet rigtigt. — I de studerende Klasser læstes Historie og Geografi med Adjunkt Bogelsang, han tog noget tørt paa Sagerne, men var ellers en stilfærdig og rolig Lærer. — I Mathematik havde jeg først Adjunkt Johnsen, der i min Skoletid var Inspektør, senere Overlærer Kragh, begge var behagelige som Lærere, særlig Overlærer Kragh saa man jo op til baade som Lærer og Menneſke. — I min Skoletid var der kun én Gang Skolefkostur, den gif vistnok til Langesø, jeg husker tydelig vi tjørte i en lang Række Bogne forsynede med Dannebrogsslag ud igjennem Vestergade. — I 1867 blev H. E. Andersen Wresborger i Odense, der var stor Fest paa Raadhuset, hele Latinskolen var med — H. E. Andersen tog mig foruden mange andre Drengene i Haanden, hvoraf jeg var meget optaget! — I min Skoletid døde to af vore Lærere. Den ældre Tegnelærer Jastrau, han blev begravet fra St. Knuds Kirke, hele Skolen fulgte. — Den anden var Overlærer Burd, hans Begravelse erindrer jeg ikke, han led nok af Brystsnyge, hans meget blege og sygelige Ydre tydede ogsaa derpaa. — Som Lærer har jeg aldrig haft ham. — Han blev afløst af Adjunkt Garben. — Ved min Faders pludselige Død blev min Skoletid i Odense brat afsluttet!

Gamle Denseanere.

Dødsfald.

Fhv. Generalmajor F. C. Krebs er afgaaet ved Døden den 11. December 1930. Han var født den 16. Januar 1855 paa Læsø, hvor hans Fader, senere Stiftsfysikus, Dr. med. Fr. Krebs, var Læge. Efter i 1874 at være bleven Student slog Krebs ind paa den militære Vej, blev i 1877 Sekondløjtnant, 1880 Premierløjtnant og i 1890 Kaptejn. I mange Aar var han knyttet til Aarhus, var fra 1900—1904 Stabschef for 1. Brigade, blev i 1907 udnævnt til Oberst, 1910 Chef for Officerskolen, 1915 Generalmajor og Chef for 1. Brigade og i 1918 Chef for 2. Division.

Jævnside med denne smukke militære Løbebane fulgte en betydelig Virksomhed paa andre Omraader, idet Krebs bl. a. i 17 Aar var Forstander for Aarhus tekniske Skole, i 8 Aar Medlem af Aarhus Byraad og i 12 Aar Medlem af Overrigsretten.

Generalmajor Krebs vil blive mindet i Denseaner-Samfundet som et interesseret Medlem, der trofast mødte til vore Sammenkomster.

*

Overlæge, Dr. med. Erik Faber afgik den 18. Januar ved Døden. Han var den yngste af de mange Faber-Sønner fra Densø og blev Student i 1887. Efter i 1894 at have taget sin medicinske Embedsksamen tilbragte han et Par Aar som konst. Fysikus i Thorsbavn og derefter 7 Aar som Reservelæge paa Høspitalerne. I 1903 tog han Doktorgraden. Han interesserede sig særlig for Mave- og Stofstiftesygdomme, uddannede sig som Vabelæge og var fra 1904—1915 Overlæge ved Silkeborg Vandkuranstalt og fra 1910—1916 tillige Vabelæge ved Rigshospitalet.

Erik Fabers Navn vil dog navnlig være knyttet til Kuranstalten Montebello, som han overtog i 1916, og som det lykkedes ham at indrette til en Mønsteranstalt af et Sanatorium og Rekreationshjem. Erik Faber var nemlig ikke blot en dygtig og højt anset Læge, men tillige en fortræffelig Administrator og besad dertil alle de charmerende Egenstaber, der kendetegner den Faberske Slægt. Som Taler og Foredragsholder var han populær som faa, og i Fagfællernes Kredse var han meget stattet og beklædt adskillige Tillidshverv, bl. a. i Bestyrelsen af Medicinsk Selskab og i Fysikergift Selskab.

Den 11. Juni afgik fhv. Generallæge, Dr. med. Ludvig Ammentorp ved Døden. Han var født den 28. Oktober 1860 som Søn af Forpagter paa Hvedholm, Chr. Ammentorp, og blev Student fra Densø i 1879. I 1887 tog han medicinsk Eksamen og i 1891 Doktorgraden. I 1895 indtraadte han som Reservelæge i Hæren, blev i 1897 Korpslæge, i 1907 Overlæge og i 1916 Generallæge og Chef for Hærens Lægevæsen.

Ludvig Ammentorp beklædte desuden en Række Tillidshverv, bl. a. som Næstformand i Bestyrelsen for Centralkomiteen for Invalidforsørgelse, Medlem af Kontrolkomiteen for Dansk Folkeforsikring og Formand for de danske Lægers Hjælpeforeninger. Desuden var han fra 1906—1931 Censur ved medicinsk Eksamen.

Han var en ejendommelig og stærk Personlighed, uselvsk og usnobbet og uden Trang til at stille sig selv i Forgrunden. Hans væsentligste Livsgerning er knyttet til Garnisons Sygehus. Det skyldtes navnlig hans Initiativ og administrative Dygtighed, at det gamle, daarligt indrettede Militærhospital nu staar i fuldstændig moderne Skikkelse.

Foruden sin Lægegerning blandt Militæret omfattede Ludvig Ammentorp med særlig Interesse sit Censurhverv i Kirurgi ved medicinsk Embedsksamen. Han var meget sikker i sin Bedømmelse, og han interesserede sig meget for de unge medicinske Kandidater, hvis Evner han bedømte med megen psykologisk Forstaaelse.

Udnævnelse.

Fra 1. Juli er Kontorchef i Kultusministeriet Andreas Møller udnævnt til Chef for det Kgl. Teater. Direktør Møller er Student fra 1901 og var fra 1907 ansat i Kultusministeriet, hvor han særlig arbejdede med Biblioteksager og Administrationen af det Kgl. Teater.

Alle gamle Denseanere er stolte af, at det er en af vor gamle Skoles Elever, der beklæder den ærefulde og betydelige Post som Leder af vor nationale Scene, og vi bringer Direktør Andreas Møller vor varmeste Lykønskning.

50 Aars Studenter-Jubilæer fra Odense Katedralskole.

Jaret 1881 dimitteredes 12 Studenter fra Odense. Af disse lever endnu Halvdelen, og Jubilæet fejredes den 27. Juni bl. a. ved en Modtagelse paa Universitetet, hvor Aarets Rektor, Prof. L. B. Birch, hylkede dem med en festlig Tale.

De seks nulevende Odense-Studenter fra 1881 er følgende: Professor, Dr. phil. Dines Andersen, København; Sognepræst Niels Christian Hansen, Vodilster; fhv. Bankfuldmægtig, Rentier Andreas Rosenbergs Krag, Odense; cand. teol., Lektor Hans Jørgen Herman Larsen, Nykøbing F.; fhv. Oberst Johan Victor Zeisen, København, og Borgmester, Dommer Frederik Carl Christian Zahlmann, Hillerød.

Odensfestuderne af 1906.

En dejlig Sommerdag. Formiddagssoolen skinner lige ind i Odense Katedralskoles store Solennitetssal; de gule Bægge med de hvide Paneller lyser festligt. Og Fæst er der, Translokation og Dimission; Salen er fyldt til sidste Plads; de sidste Toner af „Hellig er vor Ungdoms Lyst“ er netop døde hen, og nu bestiger Rektor Giersing Katedret; den 58-aarige Mand med det næsten hvide Haar og de fine Træk ligner lidt en fransk Marquis fra Louis XV's Tid; han bøjer sig ned mod den Skare Ynglinge, der sidder i Kjøle og hvidt ved Talerstolens Fod, og fastsætter, at nu i Dag, Lørdag den 7. Juli 1906 i Kong Frederik VIII's første Regeringsaar, dimitterer han Odensfestuderne af 1906 og udtaler for dem sine egne og den gamle Skoles Afstedsbørns og gode Ønsker. Med Bevægelse betragter jeg disse unge, ubestrebne Ansigter, saa alvorlige nu og dog saa lykkelige og forventningsfulde; jeg kender dem jo alle og har levet med dem vor første Ungdoms bevægede og betydningsfulde Aar. Nu synsger de for sidste Gang „Concinamus, o sodales“; nu er Fæsten til Ende, og Studenterne strømmer ud paa Gangene for at sige Farvel til alt i Skolen. Især ham, den høje, lyse derhenne, har jeg fulgt med lidt vemodig Interesse; ham er jeg jo ubetinget bedst kendt med; han ved ikke mere end

de andre om Fremtiden; han venter sig altfor meget af den. Men jeg ved, han efter de seks Aars Skolegang virkelig føler noget ved Afsteden med Odense Katedralskole; nu staar han henne ved Døren til Lærerbørnselset; Dr. Mortensen rækker ham Haanden og . . .

Jeg farer op; Telefonen ringer; Dr. Carl Bratli beder mig skrive en Artikel om 25 Aars Studenter-jubilæerne fra Odense; jeg lover at tænke over det; Afringning. Se, det var Virkeligheden; det andet var en Drøm, Drømmen om vor Dimission. Men den skal støtte mig nu, for jeg vil gerne følge vor Redaktørs Opfordring, og jeg har baade Interesse for og nogen Føling med mine gamle Kammerater. Desuden har jeg sikret mig det bedste mulige Materiale. Den store Jubilæumsfest for hele Aargangen skal fejres 24. Oktober i Aar, og forinden udkommer den traditionelle Bog med alle 474 Biografier; den er for Tiden i Korrektur, og et Eksemplar af Odensearkene har Jubilæumsudvalgets Formand og Sekretær velvilligt stillet til min Disposition under Udarbejdelsen af denne Artikel.

Odense Katedralskole sendte 1906 ialt 32 unge Studenter ud i Verden, 27 Disciple og 5 Privatister; sidstnævnte medregnes i det efterfølgende paa lige Linie med Skolens egne Sønner. Døden har imidlertid forlængst begyndt sin Høst iblandt os; tre vil af den Grund aldrig kunne give Møde, naar der bliver kaldt; dem vil vi først mindes.

Hans Henning Ludvig Dahlerup, født i Odense 27. April 1888, død i København 20. Oktober 1918, var den første af os, som maatte bort, kun 30 Aar gammel. Han var Skuespiller ved Folketeatret, rejste i sit sidste Leveaar som Direktør med et Provinsfelstab. — Karsten Friis Jespersen, født i Kerteminde 5. April 1887, død i Ebeltoft 9. Maj 1919 i en Alder af 32 Aar. Han var vor eneste Teolog, Sognepræst i Agri, Jylland. — Wilhelm Theodor Steen Møllgaard, født i Bispenbjerg, Fyn, 19. Oktober 1888, død i Kurschumlitza, Jugoslavien, 2. December 1920, 32 Aar gammel. De fem sidste Aar af sit Liv tilbragte han som Læge paa Verdenskrigens Balkanvalplads og døde som Overlege i jugoslavisk Tjeneste. — Dahlerup, Jespersen og Møllgaard, som ikke indbyrdes lignede hverandre, var alle tre gode Kammerater, hvis altfor tidlige Død vi oprigtigt beklager.

29 af os er i Live; en bor i Tyskland, Resten rundt om i Danmark. Vi vil gøre en Rundrejse

til dem, hilse paa dem i deres forskellige Byer. I København bor Bibliotekar Dr. phil. Søren Hallar, Læge Carl Jørgensen, Kaptajn Heinrich Koch, Ingeniør Poul Nielsen, Baneingeniør Laurits Prindsøholm, Grosserer Holger Rode, Ekspeditionssekretær Peter Rnyd og Biblioteksassistent Egil Dithmer. I Frederiksberg Kommunalærerinde Johanne Madsen (Privatist); Gentofte: Adjunkt Wilhelm Heilmann og Fuldmægtig Johannes Nøkkentvedt; Holbæk: Landsretssagfører Johannes Poulsen; Nykøbing F.: Overretssagfører Martin Jacobsen. — I Odense, vor gamle By, er vi repræsenteret af Dommerfuldmægtig Reinholdt Arum, i Svendborg af Stadsingeniør Harald Nygaard, paa Brobygaard ved Brobyværk af Forpagter Grev Erik Schaffalitzky de Muckadell og i Ebberup af Dyrslæge Carl Jacobsen. — Det fjerne Jylland har beslaglagt en næsten ligesaa stor Skare som Sjælland. Hjørring: Overlæge Dr. med. Otto Folkmar og Lektor Hans Hansen (Privatist); Aars: Sagfører Hans Tange; Hølstebro: Lærer Peter Møller; Demstrup ved Havndal: Fru Ramma Jessen, født Brendekilde (Privatist); Ørsted: Dyrslæge Knud Enrum; Aarhus: Adjunkt Thora Poulsen (Privatist); Tørring: Læge Jacob Poulsen (Privatist); Kolding: Overretssagfører Knud Hertz; Haderslev: Overdyrlæge Kaj Langkilde; Sønderborg: Kaptajn Svend Clausen. — Udenfor Danmark er Lektor Harald Skalborg bosat i Kiel, Tyskland.

Klassens literære Produktion er ikke helt lille; tre (Folkmar, Hallar, Jørgensen) har udgivet Bøger af videnskabeligt Indhold. Fire (Clausen, Koch, Rnyd og Dithmer) er deforerede med danske Ordener, to af dem tillige med udenlandske. Blandt de 32 Studenter findes 26 gifte, 6 ugifte Personer. De tre kvindelige Studenter er alle Privatister; i vor Tid var Odense Katedralskole ingen Fællesskole.

1906'erne fra Odense er, som man ser, en solid og typisk Aargang, et Snit gennem vort akademiske Samfund. Alle fem Fakulteter er repræsenterede, desuden Handel, Hær, Landbrug, Polyteknik, Teater, Veterinærvesen. Ingen er gaaet tilbunds; Borgerdyd og taalmodigt Arbejde for eget Vel og det gemene Vedste lyser ud af Listen over vore Erhverv. Men nogen straalende, ydre Karrière vil man forgæves søge mellem os, og absolut ingen har indskrevet sit Navn i Danmarks Historie; at dette nødvendigvis maatte ske, var en og anden

jo nok fuldt overbevist om, da vi sad ved Rektor Giersings Fødder paa vor Dimissionsdag. At det ikke er sket, er ihvertfald for et vist Antal af hvert Aars Jubilarer netop 25 Aarsfestens stille Tragødie, og derom skal ikke tales her. De senere Jubilæer bringer utvivlsomt mere Afklaring og Resignation. Som det nu engang er, har vi dog ikke gjort vor gamle Skole Skam, og vi sender den her en sønlig Hilsen.

De Mænd, der som vore Lærere gennem seks lange Aar har Dagens Byrde med os, vil vi minde. At nogle af dem i Løbet af et kvart Aarhundrede maatte gaa bort, var at vente; men Listen over vore døde Lærere synes mig sørgeligt lang. Deres Navne er: Wardram, Erichsen, Giersing, Gredsted, Herlev-Müller, Jacobsen, Johnsen, Raas, A. Nielsen, G. Nielsen, Rafn, Schmidt, Seebach, Teisen, Wilhjelm, Zerlang. Adskillige af Lærerne er dog selvfølgelig i Live og i bedste Velgaaende: Rektor Dr. phil. S. A. Christiansen, Nykøbing F.; Rektor Dr. phil. K. Mortensen, Haderslev; fhv. Lektor S. Cronfelt, fhv. Overlærer M. Rasmussen, Lektor F. Blach, Lektor G. Leidersdorff og fhv. Kommunalærer J. P. Hjort, Odense; fhv. Kaptajn L. Dahlerup, Fredensborg; Stiftsprovst P. Barsøe, Aalborg; fhv. Gymnasistklærer N. A. Nielsen, Aarhus. To af dem (Blach og Nielsen) er Medlemmer af Denseaner-Samfundet. — 1906'erne fra Odense mindes deres bortgangne Lærere og sender hver af de ti nulevende en venlig Hilsen.

10 af os Studenterjubilarer er Medlemmer af Denseaner-Samfundet og har været det næsten fra Stiftelsesdagen; to er livsvarige Medlemmer. Det er en ganske net Procent sammenlignet med andre Aargange; men den kunde dog være meget højere. Kammerater, Medjubilarer blandt Ikke-Medlemmerne, slut eder til os 10; huff vor første Ungdoms Dage; meld eder ind i Denseaner-Samfundet.

Egil Dithmer.

Studenterne fra Odense Katedralskole, Sommeren 1931.

Klassisk-sproglig Linje:

H. P. H. Brummer, B. Blicher Hansen, Karen Marie Worm Jørgensen, E. Knudsen, A. J. Kjærup, Børge D. D. Larsen, K. Maaloe, Sv. J. Rasmussen.

Musproglig Linie.

Borge Harald Eriksen, Jens Hansen, Aage Bohus Jensen, Haakon Byriel Jensen, Hans Jørgen Jensen, Henry Vilh. Jørgensen, Hans Laurrup, A. W. Lunddahl, Axel Osvald Einar Viggo Pedersen, Folmer Pedersen, Frede Rasmussen, Thorkild B. Rasmussen, Johan Peder Michael Svarre, Hans P. Wendelbo-Madsen, Einar Theilby Dupont, Alfred Helge Thomsen, Johannes Veistrup, Hans Peder Boss, Bendt Langkilde Ollgaard.

Matematisk-naturvidenskabelig Linie.

Helma Andersen, Stig Ove Andersen, Kirsten Hallerup, Arne Böhrendsen, Lisa Frandsen, Hans Alois Hansen, Inge A. Hansen, Thyge B. Jacobsen, Hans K. W. Jensen, H. Junker, E. Jørgensen, J. H. Jørgensen, Kaj Larsen, Inger Th. Madsen, Chr. H. Nielsen, S. Nielsen, K. P. Nielsen, Helga Olsen, Fr. C. Thiele, Eva Trentemøller, Ebba Ørriberg.

Odenseaner-Samfundets Legat

for Russer er for indeværende Aar tildelt stud. med. Erik Knudsen.

Ordinær Generalforsamling.

Tirsdag den 5. Maj 1931 afholdt Odenseaner-Samfundet sin ordinære Generalforsamling. Generalforsamlingen var besøgt af 58 Medlemmer.

Formanden mindedes afsøde Direktør C. E. Nielsen, der med sit gode Humør og sin udprægede Kammeratskabsfølelse altid havde bidraget til at skabe den bedste Stemning ved vore Sammenkomster. Han bad Generalforsamlingen vælge Dirigent og foreslog Dommer A. P. Larsen, der valgtes med Afklamation.

Han gik derefter over til Generalforsamlingens Punkt 1: Formanden aflægger Beretning.

Formanden meddelte, at umiddelbart efter den sidste Generalforsamling, hvor Bestyrelsen var undergaaet en væsentlig Fornyelse, idet bl. a. den hidtidige Formand, Direktør Sophus Agerholm havde trukket sig tilbage, havde Bestyrelsen afholdt Møde til Valg af Formand og Næstformand. Til Formand var valgt Professor Martin Knudsen, til Næstformand Professor Poul Møller og til Kasserer Fabrikant Herman Mogensen. I Aarets Løb havde man afholdt den sædvanlige Efteraarsammenkomst, der havde været vel besøgt, og man havde formaaet den unge Operasangerinde Frøken Karen Marie Nielsen til at

medvirke ved den musikalske Underholdning. Jøvrigt havde man afholdt 3 Bestyrelsesmøder, hvor man bl. a. havde drøftet og formet de paa Generalforsamlingens Dagsorden værende Forslag til Ændringer i Odenseaner-Samfundets Love.

Forsamlingen tog Beretningen til Efterretning.

Man gik derefter over til Punkt 2: Kassereren aflægger Regnskab.

Fabrikant Herman Mogensen oplæste Regnskab, for hvilket der var givet Paategning fra Revisorerne om, at Regnskabet fandtes i Overensstemmelse med de foreviste Bilag, ligesom Beholdningernes Tilstedeværelse var konstateret.

Generalforsamlingen gav enstemmig Décharge for Regnskabet.

Næste Punkt paa Dagsordenen var: Forslag til Ændringer i Odenseaner-Samfundets Love. Bestyrelsen foreslog § 2, 2. Stk., sidste Linie ændret til: „Dette søges opnaaet f. Ekst. ved“.

§ 3. Bestyrelsen foreslog indføjet et nyt 4. Stk., saalydende:

„Har et Medlem 5 Aar i Træk betalt det aarlige Kontingent paa 6 Kr., kan han dog blive livsvarigt Medlem mod Betaling af mindst 75 Kr. Har et Medlem betalt Kontingent 6 Kr. pr. Aar i 10 Aar, kan han blive livsvarigt Medlem mod Betaling en Gang for alle af mindst 50 Kr.“

Paa Forslag af Physiant ændredes Ordene i § 2, 2. Stk. til: „Dette søges opnaaet bl. a. ved“.

Jøvrigt blev Bestyrelsens Forslag vedtaget.

Under Punkt 4 foretoges Valg til Bestyrelsen.

Efter Tur skulde afgaa Overlæge Kollesgaard, Professor Absalon Larsen, Dommer Heide-Jørgensen, stud. mag. Sven Krogh og Fuldmægtig W. Elmquist. Endvidere vilde der være at vælge et Bestyrelsesmedlem i Stedet for afsøde Direktør C. E. Nielsen. Fra Overlæge Kollesgaard og Student Krogh forelaa Meddelelse om, at de ikke ønskede at modtage Genvalg. De øvrige genvalgtes med Afklamation. Paa indtrængende Opfordring indvilgede Overlæge Kollesgaard i alligevel at modtage Genvalg, hvorefter ogsaa han genvalgtes. I Stedet for Direktør C. E. Nielsen valgtes Lektor Oluf Hansen, og i Stedet for stud. mag. Sven Krogh valgtes Student Nygaard.

Man gik derefter over til Punkt 5: Valg af 2 Revisorer og 2 Revisorsuppleanter.

De to Revisorer, Grosserer Waidtlow og Grosserer Joh. Valslev, havde forinden Mødet meddelt, at de ønskede at nedlægge Hvervet. I deres

Sted valgtes de to Revisor-suppleanter Oberlæge Klein og Skolebestyrer Physant. Som Revisor-suppleanter valgtes de afgangede Revisorer, Grossererne Waidtlow og Balslev.

Punkt 6: Forslag fra Bestyrelsen om at bevilge en Præmie paa 100 Kr. til en af Deltagerne fra Odense Katedralskole i Sommeren 1931, at uddele efter Skoleraadets Bestemmelse, vedtoges efter en Diskussion, hvorunder der havde været Forslag fremme om at forøge Præmiens Størrelse, hvilket man imidlertid ikke mente at turde indlade sig paa.

Efter Generalforsamlingen samledes man til selskabeligt Samvær, hvor bl. a. Forfatteren Morten Korch i høj Grad bidrog til den fornøjelige Stemning ved at oplæse egne Bærter.

Clubaften og selskabeligt Samvær.

Bestyrelsen har udsendt Indbydelse til Fællesspisning og kammeratligt Samvær, der finder Sted den 17. November Kl. 20 i Studenterforeningen. Paaklædningen er almindelig daglig Dragt, og alle Medlemmer opfordres indtrængende til at give Møde.

Medlemsliste

for

Denseaner-Samfundet.

pr. 1. Februar 1931.

(Eventuelle Fejl eller Udelabelser bedes venligst meddelt Redaktionen.)

Livsvarige Medlemmer:

- Berg, H. W., Overretssagfører, Odense. (1904)
 Dithmer, Egil, Biblioteksassistent, Vestre Boulevard 7, B. (1906)
 Kirchoff, Carl, c/o Baron Frères, 12. Quai du Canal, Marseille. (1917)
 Larsen, Absalon, Professor, R. D.M., Baunegaardsvej 15, Gentofte. (1890)
 Lassen, Knud, Dommerfuldmægtig, Nyborg. (1904)
 Løllsøgaard, Einar, Overlæge, R., Asminderødvejen, Frederiksberg (1884)
 Petersen, Cornelius, Grosserer, R., Medlem af Sø- og Handelsretten, Frederiksbjerggade 2, R. (1889)

- Rnyd, Peter, Ekspeditionssekretær i Indenrigsministeriet, R., Amaliegade 25, R. (1906)
 Sørensen, Chr., Købmand, Sparekassedirektor, R., Arup.
 Weimann, Jens Johann, Grosserer, Vestergade 6, Odense. (1918)
 — Svend, Fabrikant, Vestergade 6, Odense. (1917)

Andre Medlemmer:

- Aggaard, Hugo, stud. jur., Petersborgvej 2, D. (1924)
 Agerholm, Sophus, Direktør, R., p. p., Vestervoldgade 113, B. (1884)
 Allerup, Flemming, Overretssagfører, Uraniavej 1, B. (1910)
 Allinger, Svend, resid. Kapellan, Nørrebro, 11, R. (1912)
 Andersen, Alf, fuldmægtig, Valnatoftesgade 3, B. (1915)
 — A. E., Læge, Vestergade 59, Odense. (1912)
 — A. H., Vesterbrogade 75, B. (1929)
 — Gunnar, cand. mag., Dalum Præstegaard, pr. Fruens Bøge St. (1923)
 — Johs., cand. med., Ewaldsgade 6 A, R. (1921)
 — Jørgen, fuldmægtig, Amager Fælledvej 32, S. (1910)
 — Otto E., Direktør, Nørrevoldgade 11, R. (1887)
 — Poul, Professor, Dr. jur., Svinget 18, S. (1910)
 Arum, Reinholdt, Dommerfuldmægtig, Villa Rude, Aalhyfeskov, Odense. (1906)
 Askemose, Arthur, Sft. Knudsvej 50, B. (1929)
 Askholm, stud. med., Petersborgvej 2, D. (1926)
 Astrup, Svend Tage, St. Kongensgade 44, R. (1929)
 Balslev, Harald, Højskoleforstander, Frederiksborgvej, Roskilde.
 — J., Grosserer, Østerbrogade 95, D. (1897)
 — Joh. Chr., Sognepræst ved Vor Frue Kirke, Aarhus. (1900)
 — Nicolai, Ekspeditionssekretær, Nørasvej 26, Charlottenlund. (1905)
 — Wiggo Kaptajn, R., p. p., Østerbrogade 1 B., D. (1898)
 — Wilhelm, Læge, Frederiksberg Allé 52, B. (1897)
 Bang, Wald., Overretssagfører, Schleppegrellsgade 3, B. (1898)
 Banke, Helge, Student, Solvgade 104, D. (1931)
 Barfoed, Chr., Direktør, Albanitorv 9, Odense (1915)
 — Th., Læge, Sft. Nicolai Apotek, Svendborg.
 Beck, Severin Lundgren, stud. med., Vorfaaesvej 4, B. (1925)
 Bekholm, Sven, Student, Romersgade 27, R. (1925)
 Berleme-Nix, E., Politiasistent, cand. jur., Aarhus. (1896)
 Berner, J. A., Stiftamtmand, R., Aalborg (1904)
 Bichel, Henrik. (1929)
 Biering, stud. jur.
 Bille-Brabe, E., Baron, Oberstløjtnant, R., Ringsted. (1902)
 Biigaard, H. D., Læge, Glamsbjerg. (1899)
 Blach, Frits W., Lektor, Jagtvej 68, Odense.
 Blegvad, H., Dr. phil., Østerfogade 96, D. (1904)
 — R. Kh., Læge, R., Kastelsvej 23, D. (1897)
 Blicher-Hansen, Ingvar, stud. theol., Dorthævej 2 (1931)
 Blochmann, Edo., Nørholmegade 14, R. (1929)
 Blumenhagen, D. E. H., cand. pharm., Randersgade 16, D. (1909)
 Boutard, Bjørn, Student, Hagemanns Koll. D. (1930)
 Boutard, René, Student, Gøthersgade 156, R. (1929)
 Bratli, Carl, Dr. h. c., Forfatter, fgl. Translator, Holbergsgade 7, R. (1890)
 Brinck-Seidelin, Grosserer, Strandvej 136, Str. (1919)

- Brock, Henrik, Grosserer, Nyvej 10 A, B. (1909)
 Bruun, Niels, Dommerfuldmægtig, Ribe. (1910)
 — Jürgensen, Jørgen, stud. med., $\frac{1}{10}$ Bankasserer Jürgensen, Odense (1922)
 — Jürgensen, Urban Fr. M., Direktør, Mariendalsvej 64, F. (1886)
 Budtz-Jørgensen, Gas- og Vandmester, Havnegade 47 A, K. (1892)
 Bülow, Edb., Direktør, Vestre Boulevard 25, B. (1898)
 — Eiler, Postassistent, cand. phil., Steen Blichersvej 4, F.
 — Petrus, Højesteretsdommer, R., D.M., Vitus Berings Allé 22, Klampenborg. (1893)
 Carlsen, Jb, Webersgade 1,4 D. (1929)
 Carstensen, J. F., Sognepræst, Birket pr. Torrig. (1891)
 Christensen, Arnold, Bankdirektør, Kongensgade 37, Odense.
 — Fr., Gymnasielehrer, Direkt., J. E. Ohlsensg. 3, D. (1901)
 Christensen, Niels M. N. Farimagsgade 9, St., K. (1930)
 — Poul, Sct. Knudsvej 35, B. (1929)
 Christoffersen, Jørgen, Student, Hesseløgade 3. (1930)
 Damkilde, Svend, stud. med., Eванholmsvej 15, B. (1923)
 Djørup, stud. jur., Sortedams Døsf. 914. (1928)
 Dreyer, Aage, Bogtrykker, Nørregade 79, Odense.
 — Friis, Løge, Fisketorvet 1, Odense. (1904)
 — Jørgen, Driftsbestyrer, R., H. E. Ørstedesvej 70, København. (1879)
 — Jørgen Chr., Redaktør, Fyens Stiftstidende, Odense. (1903)
 — Nicolai, Boghandler, R., Odense. (1882)
 — Poul, Redaktionssekretær, Fyens Stiftstidende, Odense. (1912)
 Dyrup, Sig., Ingeniør, Maglevænget 18, Charl. (1910)
 Eilertsen, J. S., Ingeniør, Lille Strandstræde 20 B, K. (1917)
 Elmquist, Helge, Ingeniør, cand. polyt., Gunløsgade 15, S. (1897)
 Elmquist, Hjalmar W., Kontorchef, Hovmarkesvej 20, Charlottenlund. (1898)
 — Walther, Fuldmægtig, cand. jur., Vestervoldgade 113, B. (1911)
 Engelstoft, L. E. L., Dommer, R., Hornslet. (1878)
 Engholm, J. P., Assistent, Willemoesgade 35, D. (1887)
 Enrum, R. E., Dyrløge, Lystrup, Jylland. (1906)
 — R. H., Dyrløge, Slotsvej 1, Holbæk. (1907)
 Erichsen, B., Bibliotekar, Platanvej 23, B. (1890)
 Ernst, Axel, Sagfører, cand. jur., Dverg. 3, Odense. (1909)
 — Otto, Sagfører, cand. jur., Østergade 11, Åsens. (1915)
 Effelund, Karl J., Redaktør, „Politiken“, Raadhuspladsen, B. (1907)
 — Niels, Hofstandlæge, Bangskov (1909)
 Esmann, H. B., Sagfører, R., D.M., Lemvig. (1875)
 Faber, Harald, Grosserer, Bredgade 38, K.
 — Knud, Professor, Dr. med., R., D.M., F.M. p. v., Fr. V. Vej 3, D. (1879)
 — S. A., Ingeniør, R., D.M., Vestervoldgade 7, B. (1884)
 Fauerholdt, J. B. R., Sognepræst, Hørup, Als. (1894)
 Feilberg, E. A., Professor, R., D.M., Østerbrogade 68, D. (1863)
 Frederiksen, Adolph, Grosserer, Kronprinsesse Sofievej 9, 2 F. (1889)
 — B. L., Tandlæge, Hartmanns Allé 2, Valby.
 Friis, Erik, Nr. Voldgade 42, K. (1929)
 — R. L., Bogholder, Australievej 20, Str. (1913)
 Friis-Hansen, Olaf, Adjunkt, Horsens. (1912)
 Frølich, E. J. Stampe, Sekretær, cand. polit., Fabritius Allé 4, Klampenborg. (1911)
 Frølich, K., Løge, Boulevarden 26, Ålborg. (1909)
 Fusching, Adjunkt, Hans Lausensgade 4 B., Odense.
 Gaudil, J. E., Profurisk, cand. polit., Drdrupvej 100, Charlottenlund. (1911)
 Gerfalk, Axel, Redaktør, Vestervoldgade 108, B.
 Giering, Johs., Overretssagfører, Tordenskjoldsgade 16, K. (1891)
 Gliemann, Th., Løge, Struer. (1893)
 Gottschalch, Chr. F. A., Apotheker, Brogaardsv. 3, Gentofte.
 Greve, Helga, Fru, Adjunkt, Vestre Boulevard, Odense.
 Grønlund, Kaj, Guldsmed, Odense.
 Grønlund-Rasmussen, Amicisvej 1, B. (1895).
 Grønning, Radiotelegrafist, Albanigade 44, Odense.
 Gulbager, A. C., stud. med., Studentergaarden, Tagensvej, R. (1921)
 Halkier, Jens, Grosserer, Carl Johansgade 15, D. (1890)
 Hanfen, Ernst, Student, Frederiksborggade 36, 2 (1930)
 — Hans, Alois, stud. med. Nørrevoldgade 21, 2. (1931)
 — H. J., Landsretssagfører, Sorø. (1911)
 — H. S., Provst, R., D.M., Sct. Maria Præstegaard, Helsingør. (1884)
 — Jørgen Bent, Student, Nyvej 3. (1930)
 — K. G., Adjunkt, Durogade 42. (1924)
 — Laur., cand. jur., Nørre Søgade 41, K.
 — Niels, Ekspeditionssekretær, Classensg. 38, D. (1912)
 — Oluf, Lektor, Læsøgade 21, Odense. (1893)
 — Rudolph, Civilingeniør, Carit Etlarsvej 9, B. (1888)
 — Søren, Politiløge, R., D.M., Sølvgade 20, K. (1877)
 Harber, Eli, Overretssagfører, Rudkøbing. (1904)
 Hartnaek, B., Kaptajn, R., Slagelse. (1895)
 Haslund, Kan, Løge, Adelgade 10, Præstø. (1889)
 Hauer, Kaj, Ingeniør, cand. polyt., M. J. F., Vesterbrogade 98 A, 4., B. (1912)
 Haugsted, Johs., Universitetsassistent, Østerbrogade 54 E, D. (1902)
 Heide-Jørgensen, G., Dommer, R., Steen Blichersvej 1, F. (1893)
 Heilmann, Vilh., Adjunkt, Anemonevej 5, Gentofte. (1906)
 Helmar, F., Afdelingslæge, Sindsygehospitalet, Nyføbing Sj. (1903)
 Helweg-Wikkelsen, H. E., Apoteker, St. Kongensgade 25, K.
 Hempel-Jørgensen, Fr., Kaptajnløjtnant, Henrik Herkvej 15, Charlottenlund. (1913)
 Henriksen, Ager, cand. jur., Vestergade 35, Odense. (1921)
 — Kaj, Kontorchef, Strandvej 166, Charlottenl. (1911)
 Herk, Knud, Overretssagf., Jernbaneg. 11, Rødbing. (1906)
 — D., Postkontrollør, Svinget 28, S. (1904)
 Hen, Poul, Underdirektør, Eванemøllevej 94, Hellerup. (1904)
 Holbeck, H. S., Rektor, R., Odense. (1885)
 Holmdal, Chr., Kontorchef, Frederiksgade 11, K. (1891)
 Holten-Bechtolsheim, W., Højesteretsagfører, Nørregade 36, K. (1894)
 Houmand, Hans L., Sognepræst, Sundvej 6, Hellerup. (1911)
 Hude, Eiler v. d., Sm. for Landsoverfattersaadet, R., D.M., Thorvaldsensvej 22, B. (1894)
 Høeg, Kan, Direktør, Aboulevarden 16, N. (1912)
 Høgstrom, N. W., Forstander, Kastelsvej 58, D. (1893)
 Hørup, Chr., Seminarieforsøger, Ranum. (1903)
 Høyrup, Johannes, Brygmester, cand. pharm., „Ceres“, Aarhus. (1897)
 Iverfen, L., Direktør, Dr. phil., R., Kildegaardsv. 29, Hellerup. (1893)
 Jacobi, Helge, cand. jur., Johnstrups Allé 1, B. (1915)

- Jacobsen, Carl, Dyrslæge, Ebberup, Fyen. (1906)
 — Holger, Landinspektør, Haarby. (1914)
 — M., Overretssagfører, Nykøbing F. (1906)
 Jensen, Carl Henrik, Student, Nørholmssgade 18, 1 (1830)
 — Einer Elfsø, stud. polit., Albanitorv 2, Odense (1924)
 — Holger, Adjunkt, Skibhusvej 79, Odense. (1920)
 — Johs., stud. polyt., St. Appegård, Tommerup. (1924)
 — Knud, stud. med., Tsjafforsgade 1, S. (1930)
 — Olav, Lærer, cand. mag., Søndergade 8, Løgsk. (1898)
 — P. Wendelboe, Grosferer, Munkevangen 9, Odense. (1909)
 — Wald., Sekretær, Nørrevoldgade 30, K. (1900)
 Johannsen, B. E., Sagsfører, cand. jur., Larm.
 Juel, Niels, Kammerherre, Hofjægermester, cand. jur., K., D. M., Krabbesholm, pr. Hylkinge (1879)
 Juul-Petersen, Aage, Sagsfører, Nørregade 77, Odense. (1912)
 Jørgensen, Arthur N., Sognepræst, Ejlby pr. Guldbjerg, Fyen. (1909)
 — Carl, Læge, Værnstorffsgade 17, B. (1906)
 — Eigil, Kaptajn, K., Hunderupvej, Odense.
 — Eben Weigaard, Frederiksborg Allé 35 4, B. (1930)
 — Henrik, Grosferer, Ny Vestergade 18, B.
 — H. H., Kaptajn, Generalstaben, K. (1909)
 — J. Fibiger, Pastor emer., Lisevej 2, Gentofte. (1872)
 — Niels Borge, stud. jur., H. C. Orstedsvvej 12, B. (1925)
 — Tormod, Forstander, Høng Højskole, Høng. (1894)
 Kaastrup, Vagn, Arkitekt, Vognmandsmarken 24, Str. (1921)
 Karstens, Einar, Landsrettsagfører, Søndergade 2, Aarhus. (1911)
 Kelsirup, H., Sognepræst, Beder. (1890)
 — Mogens, Fjords Allé 8, B. (1929)
 — Olaf, stud. mag., Absalonsgade 18, B. (1930)
 Kierkegaard Christensen, P., stud. mag., Regensen, K. (1925)
 Kjær, Egon S., Statsingeniør, cand. polyt., Nykøbing F. (1923)
 — Erik W., Landlæge, Vestergade 15, Odense.
 Kjørsgaard, N. J. N., Sagsfører, cand. theol. & jur., Vestergade, Odense. (1912)
 Klein, Waldemar, Drelæge, Østergade 32, K. (1888)
 Knudsen, H. Aa., cand. pharm., Skjern. (1917)
 — Erik, stud. med., Sommerstedgade 2. (1931)
 — K. A., Gymnastikinspektør, K., D.M., p. p., Østergadegade 92 3, D. (1883)
 — Martin, Professor, Dr. phil. h. c., K., D.M., p. p., Den polytekniske Læreanstalt, K. (1890)
 Koch, Heinrich E. E., Kaptajn, cand. jur., K., Fiolstræde 24 2, K. (1906)
 — Hermann, F. M., Sognepræst, Brandes Allé 8, B. (1877)
 Koesoed, E. A., Landsrettsagfører, Amicisvej 12, B. (1910)
 Koesoed, E. P., Dommerfuldmægtig, Ringsted. (1909)
 Krag, Eggers, cand. pharm., Hunderupvej 43, Odense.
 Krarup, E., Oberstløjtnant, K., Rytterfasernen, Aarhus. (1898)
 — E., Læge, Vestergade 63, Odense. (1905)
 — L. W., Skovrider, Valborup pr. Hvalse. (1909)
 — W., Overrettsagfører, K., Odense. (1900)
 Kristiansen, K. L., Forfatter. (1910)
 Kristiansen, Einar, Landlæge, Bredgade 21, K. (1911)
 Krogh, Gustav, Landlæge, St. Kongensgade 31, K. (1915)
 — Ewen, stud. mag., Baunevangen 18, Brønshøj. (1920)
 Krüger, Chr. J., Professor, K., D.M., Helsingør. (1867)
 — Ove, Fabrikant, Dvergade 48, Odense. (1915)
 La Cour, A., Amtsraadssekretær, cand. jur., Rindom pr. Ringkøbing. (1901)
 Lage, Erik, stud. med., Blegdamsvej 114 4.
 Larsen, A. P., Dommer, K., Helsingør. (1890)
 — M., Sognepræst, Lunde Præstegaard, Nordfyen. (1883)
 Lassen, H. Hvenegaard, Bibliotekar, cand. mag., Slotsvangen 4, Odense. (1904)
 Lauesen, A. L., Kaptajn, K., Lahnsgade 83, Odense.
 Lausen, Frederik, Direktør, Elafonsborg pr. Ribæk.
 Leth, L. B., Sognepræst, Herringe pr. Rudme. (1882)
 — L. B., Forstkandidat, Guldbjergsgade 2 A, K.
 — Th., Sognepræst, Runebergs Allé 7, Søborg.
 Leth-Nasmussen, H., Direktør, Vestervoldg. 104, B. (1897)
 Lersén, Peter, Læge, Ny Kongensgade 9, K. (1907)
 Lieth, Max v. d., Grosferer, Lindeallé 20, Odense.
 Lindhardt, Student, Rosenborggade 15, K. (1930)
 Lindsted, J. L., stud. jur., Gothersgade 131, K. (1924)
 Lollesgaard, Knud, Overrettsagfører, Vestergade 9, Odense. (1897)
 — M., Fuldmægtig, Aagade 104, N. (1891)
 Lomholt, Svend, Dr. med., Vodroffsvej 50 A, B. (1905)
 Louring, Student, Tullingsgade 1 2, B. (1930)
 Lundbeck, Rudolph, Fuldmægtig, Kronprinsensgade 56, Odense. (1909)
 Madsen, Aage Egelund, stud. jur., Falkonerallé 26 A 3, F. (1930)
 — Edmund Rancke, Rosenborggade 15, K. (1927)
 — Erik Lumbye, stud. jur., Rosenborggade 15, K. (1930)
 — Inger, Frøken, Vindegade 50, Odense.
 — Johanne Kommuelærerinde, Nhabek's Allé 16, B. (1906)
 — Poul Borch, stud. med., Gothersgade 115, K. (1926)
 Marstrand, Henrik Demant, Kragminde, Odense (1916)
 Mazanti, Frits, Dr. chir. dent., Boulevard 29, B. (1910)
 Meier, Waldemar, Læge, Ferritslev pr. Ullerslev. (1907)
 Michaëlis, Sophus, Forfatter, K., D.M., p. p., Ved Klævermarken 1, S. (1884)
 Mogensén, Ejler B., stud. jur., Hafsagers Koll., Bredegade 13, F. (1923)
 — Herman, Fabrikant, Nørrebrogade 68, N. (1890)
 Moldow, Georg, Grosferer, Tryggehvilkeallé 11, Ehl.
 Monrad, Gunnar, stud. theol., Vesterbrog 174 2, B. (1930)
 — Jørgen, stud. med., Vesterbrogade 174 2, B. (1928)
 Nygaard, Johs., Læge, Andager. (1897)
 Nøller, Andreas, Teaterchef, K., Filippavej 2 2 B. (1901)
 — Carl, Læge, Teglgårdsvvej 17, Charlottenlund. (1910)
 — Johannes, Sygehuslæge, Arup. (1900)
 — Knud, Ekspeditionssekretær, Holsteinsgade 49, S. (1899)
 — Otto, Læge, Sct. Knudsvej 7, B.
 — Poul, Professor, Dr. med., Frederik V's Vej 11, D. (1902)
 — P. K., Professor, K., Odense. (1866)
 Nødermark, Charles, Sognepræst, Holmbladsg 69, S. (1911)
 Neel, Axel, Dr. med., A. N. Hansens Allé 17, Hellerup. (1897)
 Neufirch, Frits, stud. med., Walkendorffs Koll., K. (1923)
 Nielsen, Alfred, Konsul, Rudkøbing.
 — Carl, stud. merc., Hans Tavsensgade 7, Odense.
 — H. E., Adjunkt, Rungsted. (1901)
 — J. Chr., Kontorchef, Nyvej 10 A, B.
 — Lindegaard, H., Læge, Sadolinsgade 36, Odense.
 — Michael Lollesgaard, Sagsfører, Aarhus. (1870)
 — N. A., Gymnastiklærer, D.M., Grønningen 3, 2 Aarhus.
 — Niels, Overrettsagfører, Frederiksholms Kanal 2, K. (1895)

- Nielsen, Poul, Skovbogaardsallé 8, Valby. (1906)
 — Sv. D. Koloff, Student, St. Kongensg. 36-38, K. (1926)
 Nisén, A. S. H., Sognepræst, K., Vordingborg. (1888)
 — Poul Sander, stud. mag., Rosenvængets Allé 16. (1927)
 Nyegaard, A., Bankdirektør, Ddense. (1907)
 — stud. jur., Rosenborggade 12. (1928)
 Nøkkentved, Chr., Ingeniør, Dr. techn., M. J. F., Krogsvej 25, Holte. (1910)
 Olrik, Chr., Overretssagfører, Frederiksborgg. 43, K. (1896)
 — Mogens, Læge, Amagerbrogade 28, S. (1902)
 Pedersen, Laurits, Amalievej 1.
 Petersen, Børge K. stud. merc., Georgsg. 40, Ddense. (1925)
 — Chr. M. K., Skoleinspektør, Museumsinspektør, cand. theol., Platanvej 54, Ddense. (1887)
 — Harald, Sekretær, Rahbeks Allé 18, B. (1912)
 — Hjalmar, Læge, Alhambravej 20, B. (1895)
 — Ingvar, Kortegaard, stud. mag., Ehlers Kollegium, St. Kannikestræde 9, K. (1928)
 — Jean, Redaktionssekretær, Drdrup Jagtvej 42. (1911)
 — Munk, Chr., Ingeniør, Johnstrups Allé 9, B. (1910)
 — N. C. D., Gymnasiallærer ved Universitetet, V. Boulevard 20, B. (1910)
 — Oluf Dige, stud. med., Nyvej 47, Gentofte. (1920)
 — Oskar, Ingmar, Læge, Ribe. (1917)
 Petri, Einar, Ingeniør, Lindevej 10, B. (1890)
 — Olaf, Arkitekt, Kongensvej 26, F. (1891)
 Pihlsant, H. L., Skolebestyrer, Poul Røllersvej 5, F. (1893)
 Prag, Vilh., Læge, Lyngby. (1909)
 Prip, Axel, Hierring, Adjunkt, Nøråsvej 26, Charlottenlund. (1910)
 Ranmar, Hans, Provst, Galten pr. Hadsten (1891)
 Rannow, Emil, Maler, H. C. Ørstedesvej 56, B. (1897)
 Rasmussen, B. S., stud. mag. (1926)
 — Chr., Overretssagfører, Vestergade 44, Ddense. (1883)
 — Frede, stud. mag., Nørholmegade 64. (1931)
 — Friis, Læge, Amagerbrogade 59, S. (1875)
 — Hans, stud. med., Sammeltoftsgade 45, K. (1925)
 — Johs. Varner, Forstander, Teknisk Skole, K. (1909)
 — N. H., Seminarieforsøger, Haslev. (1903)
 — Ove Varner, Telegrafist, Jrkoutsk, Siberia (la grande Compagnie des Télégraphes du Nord). (1912)
 — P., Apoteker, Stengade, Helsingør.
 — Poul, Student, Galfoneralle 172, F. (1928)
 Reedtz-Thott, L., Baron, Ritm., Strandegaard pr. Faxe.
 Reinhold, Ebbe, Sagfører, Vestergade 2, Ddense. (1915)
 Rode, Holger, Grosferer, Raadhuspladsen 2, B. (1906)
 Roepstorff, Thorvald, cand. jur., Kronprinsensgade 5, Ddense. (1921)
 Rosendal, Axel, Adjunkt, Rildekøvej 36, Gentofte. (1914)
 Rud, A. J., Bispep, K., Ddense Bispegaard, Klaregade 17, Ddense. (1888)
 Rump, Gudmund, Grosferer, Laurids Skausg. 15, N. (1887)
 Rytter, Aage, Sekretær, Vestervoldgade 111, B. (1920)
 Romeling, Louis v., Postekspedient, Godthaabsvejens Postkontor, F. (1898)
 Saxtorph-Mikkelsen, J., Komponist og Sanger, Godthaabsvej 502, F.
 Schack, Børge J., Bankassistent, fgl. Translatør, Elasmensgade 35, D.
 Schaldemose, Aage Holck, Befragter, Sundvænget 28, Hellerup.
 Schmidt, Gunnar, stud. med. & chir., Taastrup. (1922)
 Schnakenburg, E. H., Grosferer, Langelinie 78, Ddense.
 Schøller, E., Hofjægermester, Margaard pr. Farstrup. (1863)
 Seebach, Premierløjtnant, Vaadsmandstrædes Kaserne, K. (1909)
 Seedorff, Morten Carl, fhy. Stiftsfysikus, K., D.M., Vestergade 41, Ddense. (1866)
 Sendewitz, Johan v., Kontorchef, Rosenvængets Allé 29 A, D. (1885)
 Sibnen-Møller, D., Overretssagfører, Kongensgade 58, Ddense. (1893)
 Simonson, Sophus E. K., stud. jur., Regensen, K. (1924)
 Spandt, Svend, cand. merc., Amalievej 13, B. (1918)
 Spotoft, Johs., stud. med., J. E. Ohlsensg. 64, D. (1926)
 Sparre-Petersen, A., Læge, Jydsk Asyl, Risskov. (1917)
 Stadager, Carl Peter, exam. polvt., Hagemanns Kollegium, Kristianiagade, D. (1922)
 Steenberg, Erik, Læge, Dvergade 6, Ddense. (1911)
 Steenbuch, A. H., pens. Fængelspræst, Saantesvej 3, Gentofte. (1884)
 Strøm, Chr., Sekretær, cand. jur., Hattensens Allé 4, St., F. (1912)
 Svendsen, Carl, Fabrikant, Maskinfabrikken „Phonix“, Ddense. (1890)
 Søfelde, Eva, Frøken, Langelinie 95, Ddense. (1926)
 Sørensen, D. Danker, Direktør, Amagerbrogade 4, S.
 — P., Læge, Morub. (1886)
 — S. Johs., Kommunerører, Platanvej 49, Ddense. (1915)
 Teglbjærg, K. B., cand. theol., Nørrebrogade 195, L. (1905)
 Thomsen, Ove, Sparekasseskasserer, Fyens Stifts Sparekasse, Ddense.
 Toftemærk, Christian, stud. med., Sortedamsg. 5, N. (1926)
 Torup, Carl, Forskander, Slotsgade 4, N. (1887)
 — J., Assistent, Willemoesgade 72, D. (1884)
 Touborg, stud. jur., Tordenfjeldsgade 14. (1930)
 Trautner, P., Kredslæge, Bogense (1893)
 Trojel, A. W., Postinspektør, Amager Fælledv. 17, S. (1900)
 Tscherning, M. H. E., Professor, Dr. med., K., D.M. p. p., Østerfogade 32, K. (1872)
 Tommerup, H., Arkivar, Amager Fælledvej 23, S. (1913)
 Tørring, L., Fabrikant, Vestergade 13, Ddense.
 — Vald., Ingeniør, Kongensgade 13, Ddense. (1893).
 Weistrup, Johs., stud. mag., Brandes Allé 12 (1931)
 Werning, P., Læge, Vodroffsvej 50 B, B. (1904)
 Wofz, Hans Peder, Student, Suomisvej 1 (1931)
 Waidtlow, Georg, Grosferer, Holck Winterfeldtsallé 4, Hellerup.
 Warberg, Andreas, Overretssagfører, Brødstrup. (1901)
 — Finn, Overmontør, Læsføegade 9, Ddense.
 Wennevold, Finn, Profurist, Stede Sf. tii Apostoli 15 bis Galatz, Rumänien.
 Wiberg, A. F., Inspektør, K., Østerfogade 102, D. (1885)
 — Johs. Weyer, Sognepræst, Sengeløse pr. Taastrup. (1913)
 Wilkens, Apoteker, Eriksensvej 5, Gentofte.
 Zachrisson, William, Direktør, Ahlmanns Allé 2, Hellerup. (1904)
 Østerbye, P., Landlæge, Grindsted. (1914)

Udgivet af „Denseaner-Samfundet“. Redaktionens Adresse: Vestervoldgade 113, København V.

Ansvarlig overfor Presse-loven: Carl Bratli.